

dels seus béns, fos fundat un hospital pels pobres; encomanant als Consellers el règim i patronat del mateix.

Doncs els Consellers mateixos s'interessaren perquè Benet XIII, aleshores reconegut aquí per Papa, permetés la pia disposició de la bona senyora en l'erecció d'un Convent de Carmelites a la ciutat, allegant, entre altres raons:

Nos dicti Conciliarii deliberacione plenaria atque maturo el digesto concilio nostro super hiis, vidimus atque invenimus quod dicte Civitas (Vich) hospitalibus aliis per Dei gratia non indiget, cum per eandem gratiam satisfunt in civitate eadem hospitalia bene opulencia in quibus pauperes ad hanc civitatem declinantes bene et opulenter recipiuntur et recipi possunt.

1454-11 Agost. Juan Fabrega ciutadà de Vich teixidor de drap de lli, en aquesta fetxa otorga testament instituint hereu universal de sos béns al Hospital de Terrades.

1459-16 Juny. Els Administradors de Hospital venen a Juan Camps agricultor aqueixos béns de Juan Fabrega. El preu que entregaren 12 lliures.

Per aquells anys, devia construir-se el Pont de Gurri en la carretera que és avui de Sant Hilari. Un piadós sacerdot féu un préstec per l'obra al Consell de Vich, inscrivint com a donatari l'Hospital, que encara avui en rep anyalment els interessos.

Amb la successió del temps, el corrent de pietat vers el nostre Hospital tenia naturalment les seves altes i baixes. Els Consellers de la Ciutat zelosos del Patronat que hi exercien, trobant-se a començaments del segle XVI, que amb els seus esforços no fruitava com desitjaven, pels anys de 1525 oferiren al Cabildo eclesiàstic que se'ls unís a la bona obra hospitalària per tal d'obtenir-ne millor resultat.

Ajuntant-se caritativament els dos braços directius del poble, sempre sota la presidència del Conseller en Cap, reprengué llur cristiana missió i nova vigoria.

Aleshores la vella fàbrica de l'Hospital ja demanava sèries reparacions i reformes; com així mateix la seva antiga capella. Vingueren donatius a bastament per fer-ho tot tal com calia, i pogueren ésser atesos molts més desgraciats dels que hi abocaven, tant les naturals malalties, com les tubulències socials endèmiques en aquells temps.

Podríem donar compte de l'amor que sempre ha sentit el poble vigatà per l'Hospital, retraient les ofertes i donatius que per aquestes obres de reconstrucció de la casa, i anar continuant la seva obra de caritat, consten en els arxius amb noms de totes les representacions socials. Tant en aquells anys, com en el decurs dels vinents segles, trobem entre els protectors personalitats il·lustres, que algunes honoren amb llurs retrats un digne lloc a l'Hospital. El canonge Ramis i En Josep Font i Bojons, són ben remarcables. Del primer en direm quelcom més. Del segon és curiosa una fundació que deixà i que encara dura segons conta el cronista Salarich.

Diu que el dia 8 de març, festa de Sant Joan de Déu, es reunien en una sala tots els de la Casa, des del president a l'últim criat. S'hi fa un sermó animant-los a servir amb tota cura els malalts que estan sota la seva vigilància. Llavors es donen 32 rals al predicador, 16 al president i 2 a cadascun dels altres allí presents. Però, ordinàriament, aquestes quantitats són retornades a benefici dels malalts.

Sabem per documents de la Secretaria, com la benvolença de persones reials també ha emparat l'Hospital.

En 1547 el Príncep d'Astúries, després anomenat Felip el Prudent, pren al seu empar i guia a totes les persones en ell adscrites. A més, dóna permís perquè un *Baciner* pugui demanar almoines per l'Hospital de Vich en totes les parròquies del Bisbat.

El seu successor En Felip *el Piadós*, institueix que la Santa Casa sigui hereva universal de tots aquells qui morin intestats i sense fills.

Una Butlla del Papa Pius IV, en 30 d'agost de 1560 li traspassa totes les rendes i emoluments de la Favordia, de la qual era llavors Casa del Monestir Agustinià de Sant Tomàs de Riudeperes.

Entre els Bisbes que en els temps moderns més s'han distingit pel seu amor i els seus auxilis als malalts de l'Hospital, hem de fer especial esment de Fra Bartomeu Sarmentero, i d'En Francesc de Veyan. Aquests dos enriqueixen l'edifici, costejant les obres d'un nou departament per a convalescència.

L'Il·lm. Veyan féu més encara. La gratitud que més glòria li donà està en haver fet construir a més, unes altres espaioses dependències per exposits, avui dissortadament suprimides.